

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
 izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 18. uri / Velja mesečno prejemnik
 v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglas po ceniku / Oglase
 sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.405

Pravna veljavnost londonskega pakta

ODKRITJE LISTA »JOURNAL D'ALSACE« IN LUDWIGOVA KNJIGA.

»Journal d'Alsace« je objavil nedavno senzacionalno vest, ki odkriva tajno, zakaj so se razbila Tardieujeva prizadevanja za sporazum z Italijo. Tardieu je francoski ministrski predsednik, ki je prevzel po umrlem Aristidu Briand tudi zunanje ministrstvo, ponujal Italiji široko spravo in celo teritorialne koncesije v Afriki. Vsakdo bi bil torej pričakoval, da bodo to francosko roko v Rimu bratsko sprejeli, a namesto tega je prišel ošaben odgovor: Stojimo na stališču londonskega dogovora, ki je za nas vedno veljaven. Po tem dogovoru imamo pravico do raznih zahtev brez kompenzacij! Da to odkritje ni izmišljotina, so potrdili tudi pariški listi, dočim za Italijanske niso zanikali, dasi tako razi reagirajo na vsako vest, ki jim ni ugodna. Pa tudi brez tega bi vedeli isto, saj je spominjamo se prav dobro položaja, ko je moral po Tardieujevem neuspehu, ko je moral prav on sam, ki si je najbolj želel pomirjenja z Italijo, izjaviti, da Francija ni in ne bo pripravljena žrtvovati svojega zavezništva z Jugoslavijo! To je bilo že več ko pred enim letom, davno pred francoskimi parlamentarnimi volitvami, pred Tardieujevim porazom in Herriotovo zmago. Med tem smo dobili tudi že preciznejši dokument, ki govori črno na belem o istem vprašanju kakor »Journal d'Alsace«. Znani nemški biograf Emil Ludwig je, kakor znano, napisal knjigo »Mussolini - Gespräche«. Material za to delo, ki je vzbudilo po vsem svetu veliko zanimanje in bi bilo zelo potrebno, da bi se prevedlo tudi na naš jezik, je dal duce Benito Mussolini sam v večdnevih pogovorih s pisateljem. Listi so celo objavili sliko Mussolinija in Emila Ludwiga pri pisalni mizi, kjer sta zbirala in urejevala material. In v tem delu »Pogovori z Mussolinijem« se govori na nekem mestu tudi o evakuaciji tretje cone v Dalmaciji in o izročitvi ozemlja kraljevini Jugoslaviji v suvereno last. Tako govori nemško besedilo, osebno pregledano po Mussoliniju. Te dni je pa izšel italijanski prevod Ludwigove knjige, katerega je korigiral in cenzuriral istotako Mussolini sam, ki je nekaj odstavkov in besed izpuštil, druge dodal ali pa spremenil. Skratka: Mussolini je priredil za Italijo Ludwigovo knjigo drugače kakor nemško za ostali svet. Nas te spremembe ne zanimajo, dasi so zelo zanimive in značilne, zanima pa nas vendarle ena korektura. V italijanski izdaji Mussolini namreč ne govori o eva-

kuaciji in izročitvi tretje dalmatinske cone, temveč samo o začasni izpraznitvi!

Če torej primerjamo sedaj vest lista »Journal d'Alsace«, da smatra Italija londonski pakt še vedno za pravno veljavno listino, z Mussolinijevo stilizacijo italijanskega teksta Ludwigove knjige tam, kjer govori o tretji dalmatinski coni, da je bila ta izpraznitev le začasna, potem vidimo popolnoma jasno, da fašistična Italija niti pravno ne priznava mirovnih pogodb. »Il patto di Londra«, sklenjen 1. 1915. in podpisan po Italiji, Franciji, Angliji in Rusiji, je zanjo še vedno nesaldiran račun, pripravljen, da ga prezentira ob ugodnem času. To se torej pravi, da se fašistična Italija kljub Rapallu ni odpovedala posesti večjega dela severne Dalmacije s Šibenikom, Splitom in njenim otočjem, ki ji jo daje ta londonski pakt za vstop v vojno na strani zaveznikov! To ozemlje je le začasno izpraznila, pravno pa ga smatra kot svojo last! Seveda, niti »Journal d'Alsace« niti Ludwigov spremenjeni tekst pa ne govori o tem, če fašistična Italija priznava veljavnost londonskega pakta tudi glede Reke, ki jo prisojita Jugoslaviji? Prav tako ne govori o veljavnosti glede meje po razvodju porečja Črnega in Jadranskega morja, po kateri bi morala biti sedanja ločnica med Italijo in Jugoslavijo Nanos, ne pa Javornik nad Postojno!

Italija se torej še ni pravno odpovedala določilom londonskega pakta in smatra, da ima še vedno popolno pravico zahtevati, da se izvedejo brez vsakih, kakršnihkoli kompenzacij z njene strani. To pa spravlja v zelo čudno luč rapalsko in sanmargheritsko pogodbo ter vse poznejše konvencije in klavzule med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Italijo, ki so jih podpisali tudi fašistični funkcionarji prvotno ali vsaj naknadno. Po taki interpretaciji stanja bi bilo med obema državama še vedno nekakšno stanje ex lex, kakor je bilo po eksodusu italijanske delegacije iz Pariza za časa mirovne konference in Wilsonovega direktnega posredovanja. Toda Italija se zelo moti: vse pogodbe, ki dejansko (četudi ne izrecno z besedami) razveljavljajo londonski pakt, so bile obojestransko pravilno ratificirane in registrirane pri Društvu narodov v Ženevi. So torej mednarodno veljavni akt, napram kateremu je »Il patto di Londra« le kos ničvrednega papirja!

Italija se torej še ni pravno odpovedala določilom londonskega pakta in smatra, da ima še vedno popolno pravico zahtevati, da se izvedejo brez vsakih, kakršnihkoli kompenzacij z njene strani.

Japonska grozi Društvu narodov

ZAPUSTITI HOČE ŽENEVO IN OPUSTITI VSAKA POGAJANJA Z DRUŠTVOM NARODOV.

ŽENEVA, 9. decembra. Španska, Švedska, Irska in Češkoslovaška so stavile plenumu Društva narodov predlog resolucije, ki je povzročil oster nastop japonskega delegata Macuoke proti celotni instituciji. Resolucija ugotavlja namreč, da je Japonska v sporu s Kitajsko kršila vse mednarodne obveznosti in dogovore, samostojno državo Mandžukuo je ustanovila nepostavno in proti volji njenega prebivalstva in je zato neobhodno potrebno, da se tako nasilno ustvarjeno stanje ne prizna. Zato naj se osnuje poseben odbor, ki bo preskrbel za izpolnitev mednarodnih obveznosti in bo skrbel tudi za sodelovanje in podporo sovjetske Rusije in Ameriških držav.

ŽENEVA, 9. decembra. Predsednik japonske delegacije je izročil tajništvu Društva narodov novo noto, v kateri izrecno

zahteva, da Društvo prizna neodvisnost Mandžurije. V primeru, da Društvo narodov ne bi sprejelo takšnega sklepa, se Japonska z njimi ne bo mogla več pogajati o vprašanih, tičočih se Daljnega vzhoda in bo zato segla po skrajnih konsekvencah. Vprašanje priznanja neodvisnosti Mandžurije je za Japonsko pogoj sine qua non.

KARTEL UMETNE SVILE.

PARIZ, 9. decembra. Predstavniki francoskih, belgijskih in nemških industrijev se pogajajo o kartelu umetne svile v Evropi. Poučeni krogi govorijo zelo optimistično o uspehu te akcije, ki naj osamosvoji Evropo od japonske konkurence. Cene umetne svile se ne bodo znižale, temveč se bo le odstranila konkurenca med evropskimi proizvajalci.

Anglija in Francija bosta plačali

NEGATIVEN ODGOVOR ZDRUŽENIH DRŽAV. FRANCIJA IN ANGLIJA PLAČATA DECEMBERSKI OBROK, POTEM PA ZAHTEVATA REVIZIJO

WASHINGTON, 9. decembra. Reuterjev urad javlja, da je bil ameriški odgovor na zadnje angleško noto dostavljen angleškemu poslaniku v Washingtonu predsončnim. Čeprav o vsebini tega odgovora doslej še ni bilo ničesar objavljenega, se domneva, da vsebuje le administrativno obvestilo, v katerem se naglašja, da Združene države pričakujejo plačilo zapadajočih obveznosti 15. decembra in da ima samo kongres zakonito moč sprejeti sporazum o plačilu vojnih dolgov. V odgovoru se nadalje pravi, da bo predsednik Hoover priporočil kongresu osnutek posebnega organizma, ki naj se nadalje bavi z vprašanjem vojnih dolgov. Kakor poroča poročevalec »New York Times« iz Washingtona, ameriški odgovor predvideva možnost revizije vprašanja vojnih dolgov v primeru, če bo 15. decembra zapadajoči obrok v redu plačan. Medtem pa dopisnik ne tolmači, kako bo postopala sedanja vlada potem, ko bo zamenjana z novo vlado predsednika Roosevelta. Isti dopisnik izjavlja, da je izvedel iz merodajnih krogov, da

omenja nota v svojem nadaljevanju neko novo rešitev težkoč, ne omenja pa potrebe odgovora Velike Britanije.

PARIZ, 9. decembra. Včeraj je prišlo iz Washingtona sporočilo francoskega poslanništva, da sporoča ameriška vlada v svojem negativnem odgovoru na drugo francosko noto, da vztraja na vplačilu dne 15. decembra zapadajočih vojnih dolgov. V francoskih političnih krogih ni povzročilo to stališče Združenih držav nobenega presenečenja, ker se drugo tudi ni pričakovalo. Odločilno pa je bilo to sporočilo iz Washingtona za potek večerašnjih razgovorov med francoskimi in angleškimi ministri. Kakor se v poučenih krogih zatrjuje, so Macdonald, Chamberlain, Herriot in Germain Martin sprejeli sledeče osnove kot temelje nadaljnje politike obeh veseli: Anglija in Francija plačata dne 15. decembra zadnji obrok pred revizijo vprašanja medzavezniških vojnih dolgov. Ta revizija se mora izvršiti še pred prihodnjo pomladjo, ker zapade takrat že drugi obrok, ki se mora istotako vpoštevati.

Društvo narodov evropska ustanova

ČE DOŽIVI DRUŠTVO NARODOV V KITAJSKO-JAPONSKEM SPORU NEUSPEH, SE PRETVORI V DRUŠTVO NARODOV EVROPE.

ŽENEVA, 9. decembra. Po mnenju nekaterih merodajnih diplomatskih osebnosti bi utegnil eventualni neuspeh Društva narodov v kitajsko-japonskem sporu povzročiti nujno velike spremembe temeljev ženevske mednarodne ustanove. V zvezi s tem se opaža, da se vedno bolj krepi struja državnikov, ki predlagajo, naj se Društvo narodov pretvori

v izključno evropsko institucijo, ki se bo bavila samo z evropskimi vprašanji, dočim se bo popolnoma desinteresirala na vprašanih, tičočih se drugih celin. Kakor se je doslej izkazalo, nima Društvo narodov za reševanje izvenevropskih vprašanj zadosti ne moralne in ne materialne moči.

Hitlerjevci in Schleicherjeva vlada

BERLIN, 9. decembra. Kot gotovo se lahko smatra, da bo parlament odgojen do sredine januarja. Tej odgoditvi se tudi ne bodo protivili narodni socialisti. Njihovo glasilo »Angriff« piše, da bo stranka, kakor doslej, tudi še nadalje vodila najostrejšo borbo proti Schleicherjevi vladi, nikakor pa ne bo prepustila vladi odgoditve in sklicanja parlamenta v terminu, ki bi bil najugodnejši za opozicijo. Stranka bo zrušila sedanjo vlado, ko bo za to dana prilika, da pride na mesto Schleicherja nekaj boljšega, ne pa slabšega. Ali se bo to zgodilo pred ali po Božiču, bo odvisno od položaja. Več listov piše, da so narodni socialisti napravili z vlado glede parlamenta kompromis, ker jim je zato zagotovila veliko amnestijo. »Lokal Anzeiger« trdi, da bo Schleicher najbrže vzel v vlado enega hitlerjevskih voditeljev kot ministra brez listnice.

Razdor med narodnimi socialisti

BERLIN, 9. decembra. Že dolgo časa pričakovani razdor v narodno-socialistični stranki je sedaj nenadoma pljusnil na površino. Adolf Hitler in Gregor Strasser si stojita nasproti kot osebna protivnika. Sedaj je dobil Strasser tritedenski dopust v svrhu oddiha, pravi vzrok pa je ta, da

hočejo nekako prikriti ves konflikt. Baje je Strasser napisal na naslov Adolfa Hitlerja neko pismo, v katerem se odreka vsem častnim mestom v gibanju narodnih socialistov. Prijatelji Strasserjevi so odsvetovali takojšen njegov izstop, tako da bo še nekaj časa ostal v stranki.

General Supingven pride v Ženevo

MOSKVA, 9. decembra. Prvotne vesti, da so ruske oblasti kitajskega generala Supingvena, ki se je umaknil na rusko ozemlje, izročile Japoncem, ne odgovarja resnici. General Supingven je zaprosil ruske oblasti za dovoljenje, da sme odpotovati v Evropo. Kakor se sporoča, namerava general Supingven odpotovati v Ženevo, kjer bo pri Društvu narodov pojasnil dejanski položaj v Mandžuriji.

USODA PODMORNICE »M 2«

LONDON, 9. decembra. Definitivno je bilo sklenjeno, da se ustavi vsa dela pri dviganju podmornice »M 2«, ki se je potopila pred letom dni v višini Portlanda.

POT NEMŠKE KRIŽARKE OKOLI SVETA.

WILHELMSHAFEN, 9. decembra. Nemška križarka »Köln« je odpeljala na potovanje okrog sveta. To potovanje bo po sedanjem načrtu trajalo do 12. decembra leta 1933.

Naša predvojna borba ob Dravi

KEJŽARJEVO PREDAVANJE O STAREM MARIBORU.

Krajnvi odbor JRKD za kolodvorski okraj je priredil zadnjo soboto članski sestanek v restavraciji Vlahovič. Na sestanku je pojasnjeval občinski svetnik Ivan Kejžar v daljšem popolnoma prosti iz svojega spomina sestavljenem govoru razne politične in kulturne dogodke, ki so značilni za naš stari Maribor.

Počel je pri ustanovitvi Čitalnice in Posojilnice, ko so Nemci spoznali, da so se začeli tudi Slovenci narodno zavedati in so nastali na mariborskih tleh prvi poboji iz narodnostnih razlogov. Pripovedoval je o kandidaturah socialistične Reslje, ki je zmagal podprti od Slovencev proti Nemcu Wastianu; kakšni motivi so bili merodajni, da odbor političnega društva ni zahteval za to podporo nikakih obvez in kako je Resel pozneje tudi popolnoma ignoriral želje Slovencev. Pri naslednjih volitvah pa je zmagal Wastian zaradi zahrbtnosti neklih Slovencev, ki niso hoteli voliti skupnega narodnega števnege kandidata kovača Šterna, da si so se bili zato obvezali.

Čitalnica in pa Bralno društvo, prva gosposko, drugo društvo malih ljudi, sta si stala čestokrat v nasprotju, tako da si nista posejala medsebojnih prireditiv. Radi tega in da bi prenehale razprtje razmere v tako ogroženem kraju kakor bil Maribor in da bi prenehal meddruštveni spor, je bilo ustanovljeno Dramatično društvo. Kejžar je opisal, kako je pridobilo Dramatično društvo garde-robo od takratnega ravnatelja nemškega gledališča. Doora in konstatiral, da si od tekrat nemško gledališče ni več opomoglo, ker ni noben zakupnik našel nikakega fundusa, ko je prevzel gledališče. Delovanje Dramatičnega društva je bilo živahno in je popeljalo z igro »V zna-

menju križa« Slovence tudi na Koroško. Proti izletu in predstavi mariborskih igralcev v Celovcu so se pojavile od neke strani sprva intrige, a navzlic temu se je prireditvev lepo obnesla. Predstave se je udeležilo ljudstvo v velikem številu, manjkala pa sta takratna voditelja koroških Slovencev dr. B. in dr. M. Naglasil je, da tiči prav v teh razprtih razmerah na Koroškem izguba naše Koroške, ko se gosposki voditelji niso hoteli družiti s priprostim ljudstvom.

V Mariboru se je osnovala posebna železničarska podružnica Ciril-Metodove družbe, ustanovili pa so jo zato, ker niso hoteli biti skupaj z gosposkimi Ciril-Metodarji, ker so se ti čutili prevzvišene. Železničarska CMD je nabrala v najkrajšem času neverjetno mnogo članov, najpridnejša nabirateljica je bila gospa Švarčeva. Od takrat so prevzeli v Mariboru železničarji vodilno ulogo, kajti tudi nižje uslužbenstvo se je začelo zanimati za organizacijo, ki je osnovala društveno železničarsko šolo.

Edino ker smo postali demokratični, smo probudili narodno zavest širših slojev in tako postali zreli za Jugoslavijo. Sicer je mnogo ljudi bilo malodušnih ali pripravili so se za vse primere in na dogodke, ki so morali priti ob prevratu.

Navzoči so se Kejžariju za njegova zanimiva izvajanja prisrčno zahvalili, vsi pa poudarjali, da je imel pri tem delu in pri teh uspehih največje zasluge predavatelj Kejžar sam, ki še danes noče odložiti dela, marveč se udeležuje vedno, kjer ga kličejo narodne, kulturne in politične potrebe. — Bil je res lep večer, le žal, da ni bilo mnogo obiska, ker bi po tem marsikdo, ki starega Maribora ne pozna, čisto drugače presojal stari Maribor in stare Mariborčane.

Poljčane

Odlikovanje gasilcev. V soboto 3. dec. so imeli naši pekelski gasilci majhen praznik. Odlikovani so bili 4 zaslužni gasilci, ki že več let z vsó požrtvovalnostjo služijo človekoljubnemu gasilstvu. So to načelnik g. Josip Baumann, župan Anton Medved in gg. Adolf Baumann in Josip Gajšek. Odlikovani so bili s častno medaljo in diplomom, kar jim je kot v priznanje za njih vzorno in vestno delovanje, poklonila Českoslovaška gasilna zveza. Odlikovanje jim je izročil podstarosta naše gasilske zveze v takojšnjem domu ob navzočnosti celokupnega moštva. Izrekel je vzornemu društvu in zaslužnim odlikovancem prišrne čestitke, k čemer se pridružujemo tudi mi!

Mlada pokvarjenca sta šolarja F. D. iz Stanovskega in J. D. iz Poljčan. Zadnje dni sta se potepala več dni po okolici. Da sta se preživljala, sta ali prosila ali kradla. Tako sta v Studenicih pri Poljčanah ukradla iz tamošnje cerkve zamorčka, ga razbila in vzela iz njega drobiž. Pri neki kmetici sta vzela 2 kg masti in jo spet drugod prodala. Pa še druge

reči sta uganjala mlada potepina. Orožništvo ju je slednjič privedlo domov k staršem. Edini lek za njiju je pobiljševalnica!

Povozil jo je. Zdaj ko so vse ceste močno posute z gramozom, vozi vsak voznik, da se mu izogne, prav ob kraju, in to ne glede ali je to desno ali levo. Radi a je te dni neki tak neprevidni voznik povozil šolarjo M. G. iz Lušček vasi. Voz jo je podrhl in ji šel preko trupa. Reva bo dalje časa nesposobna za šolo.

»Ali ste že bili kje v službi?«
»Pa še kolikokrat, saj imam že 68 spričeval!«

Dr. Ljudevit Pivko:

Ob 25letnici Sokolskega društva Maribor matica

Govor na proslavi prvega decembra.

(Konec)

Oj bratje, spominjate se, kako so vzrastli v tej sokolski družini moške iz preprostih dečkov: bratje Potrč, naš Souček, Kristl, Cotar, Vogrin, Sagadin, Špes, Orajč, Jelenko, Duplič, Dekoriti itd. Souček si je upal v obrtno nadaljevalni šoli skočiti iz klopi nad učitelja, ki je žalil v šoli njegovo narodno čuvstvo in ga je prevrgel. Razred — po ogromni večini nemški — si ni upal protestirati. Po ulicah ni bilo več bojazljivosti, da se ti kaj zgodi, ako govoriš slovensko. Znamenito in značilno je bilo, kako se je sokolska družina postavila dne 18. septembra 1908 (po znanih ptujskih izgrelih), ko je mariborska poulična nahuškanja druhal hotela demolirati Narodni dom. V telovadnici se je prav pričela telovadba ob pol 9. zvečer, ko je pritekel nekdo in javil načelniku, da so, pred

Narodnim domom demonstrantje, ki kriče, mečejo kamenje in streljajo v gorenja okna. V trenutku je bilo vseh 31 navzočih telovadcev v oblačilnici, pograbil so obleko in že je šlo v enakomernem teku in v brzi hoji »top-top-top-top« po najbližjih ulicah na Trg svobode in k Narodnemu domu. Pri kopališču je stal policist, ki je klical »Was ist? Wohin?« Majer mu je odgovoril »Sokole« in tekli so dalje »top-top-top-top«. Stražnik si ni upal za nami. Medtem je nekdo izmed demonstrantov aviziral tolpo z glasnim »Die Sokolisten kommen!« Morali bi videti, kaj se je nato zgodilo. Preden je čelo tekoče kolone prihitelo do prvih vrat Narodnega doma, je bil ves ulični prostor izprazen. Demonstranti so se razbežali, kar so jih noge nosile, v Tatzenbachovo ulico in proti Glavnemu trgu, — respekt so imeli pred »Sokolisti«, dasi jih je bilo petkrat ali osemkrat več.

V dobi balkanskih vojn in svetovne vojne je dala mariborska sokolska družina dokazov o svoji vzgoji. Kristl, Duplič in mediciner Weigl so takoj odrinili za Pučjem k dobrovoljem v Srbijo. Dne 3. decembra 1913. leta se je vrnil Kristl

Tekmovanje za »Tivarjev« pokal

SK Slavija (Varaždin):ISSK Maribor 5:4 (1:1, 4:4).

Na igrišču ISSK Maribora sta se večeraj popoldne drugi srečala varaždinska Slavija in ISSK Maribor v tekmovalju za »Tivarjev« pokal. Prva tekma, ki sta jo oba nasprotnika odigrala poleti v Varaždinu, se je, kakor znano, končala neodločeno 2:2. Že takrat se je neodločeni rezultat mnogo komentiral, ker je pač pri nas prevladovalo mnenje, da varaždinska Slavija ne more biti nasprotnik velikega formata. In res, tudi večeraj niso gosti bogve kaj pokazali, vendar je Slavija simpatično moštvo, ki goji čisto lep kombinacijski nogomet. Nekateri igralci so tudi zelo dobri tehničarji. Slavija je večeraj zaigrala z voljo, ambicijo in elanom in si je zmago tudi po poteku igre popolnoma zasužila.

Pri ISSK Mariboru pa smo večeraj prav ambiciozo pogrešali. Na momente je sicer moštvo lepo zaigralo, v celem poteku igre pa je manjkal elan, tisti neobhodno potrebni elan, bre katerega je težko zmagati. Moštvo »Maribora« večeraj ni zaupalo lastnim silam in si je pustilo zlasti v prvem polčasu prevzeti vsako iniciativo. O kakih smiselni kombinacijah ni bilo mnogo videti, ožja obramba je bila preobložena z delom, ker se je vsaka odbita žoga z matematično natančnostjo vračala zopet v območje lastnega gola.

Igra »Maribora« je bila okorna, neelastična; pri vsakem igralcu se je nehoti dobil vtis, da se hoče žoge čimprej rešiti, ne glede na to, kam jo bo podal. Od tod netočnost v kombinacijskih potezih, ki so skoro brez izjeme postajale plen dobro plasirane nasprotne obrambe. Prav zaradi te hibe tudi napad ni držal skoro nobene žoge in so se vse njegove akcije

razblinjale v nič. Proti koncu drugega polčasa se je moštvo sicer povzpelo do večje odločnosti in v polju protivnika naravnost pregazilo. Napadova umetnost pa se je nehala ob kazenskem prostoru. Tudi v podaljšku je imel »Maribor« dovolj in preveč prilik za izravnanje, tako, da bi bilo lahko nekaj še preostalo za zmago, in če je odšlo moštvo poraženo z igrišča, je tega v glavnem kriva edino sterilnost napada.

Sodil je g. Skalar. Objektivnost se mu ne da odrekati, pač pa znanje. Za težje tekme še ni sposoben in bi mu svetovali, naj se še vadi pri juniorskih tekmah, da bo tako pridobil potreben pregled. Offside menda sploh ne pozna in tudi faule mnogokrat prišoja napačno.

Generalna vaja za prvenstveno tekmo proti Rapidu nam je torej jasno pokazala hibe moštva, ki sicer ni nastopilo v kompletni postavi, vendar bo moralo vodstvo »Maribora« postaviti proti Rapidu temeljito pregrupirati, in to zlasti krilsko vrsto.

Iz LNP. Kazenskemu odboru se izroče na podlagi sodniških poročil: Joško Kokot (I. S. S. K. Maribor) in Jug (Primorje) od prvenstvene tekme Primorje: Maribor dne 13. novembra v Ljubljani; Bogomir Gruber (Svoboda, Maribor) in Viktor Horvat (Čakovečki S. K.) od prvenstvene tekme Svoboda: Čakovečki S. K. dne 27. novembra v Mariboru. Verificirajo se prvenstvene tekme: Maribor: Svoboda 5:0; Železničar: Ilirija 4:3 in Čakovečki S. K.: S. K. Mura 4:2.

Sokolstvo

Sv. Lenart v Slovenskih goricah.

V nedeljo 4. t. m. smo imeli pri nas Sokolsko telovadno akademijo v proslavo državnega praznika. Na prireditvev so prihiteli naši bratje in sestre od sosednih Sokolskih edinic v prav častnem številu. Velika dvorana Sokolskega doma je bila nabito polna, kar nam dokazuje, da postaja naša vsakoletna prvodecembrska telovadna akademija vedno bolj popularna med našim prebivalstvom. Uvodoma je brat starosta v prepričevalnih besedah opisal pomen državnega praznika. Akademijo je otvoril moški naraščaj s »Husitskimi bojevniki«. Naraščajniki so izvajali vajo ognjevit in zanosno. Vsestransko priznanje so dosegle naše najmlajše telovadke s svojo vajo s punčkami. Naraščajnice so nastopile s skupinsko vajo »Dimnikarji«. Vajo so podale elegantno in efektivno, za kar jih je nagradilo občinstvo z navdušenim odobravanjem. Prav posrečena in ljubka sta bila dva nastopa trojic, in sicer »Valček« in »Mazurka«. Slikovite so bile vaje z zastavicami, ki jih je podala moška deca v lepi skladnosti. Živalina in razgibana je bila gimnastična vaja »Raznoterosti«. Zelo se je postavil oddelek ženske dece z vajo »Gašperček«. Kot zadnje so nastopile članice z gimnasti-

čno vajo »Jutro«. Vaja je silno naporna in težka. Kljub temu pa so jo članice podajale lepo, z vnemo in razumevanjem. Ves telovadni nastop je vodil naš izkušeni br. načelnik. Spored je zaključil moški zbor z državno himno. Ves nastop se je izvršil na odru, ki je bil ves odet s svetlo modrimi zastori. Ta oprema odra je bila res okusna in je popolnoma ustrezala namenu. Po končanem sporedu se je razvila animirana zabava. Ves večer je potekel v svečanem razpoloženju. — Zdravo!

Mala Nedelja.

Slavnostna akademija Sokolske čete v proslavo našega zedinjenja, je v nedeljo 4. t. m. krasno uspela. Člani so izvajali težko simbolično skladbo »U boj« zelo dobro. Članice pa so v krasni vaji »Kje so moje rožice« očarale občinstvo. Ljubek je bil nastop sokolske dece in igre »Sokolčki«. Pevski zbor pa je krasno zapel pesmi »Na dan« in »Slovenec, Srb, Hrvat«. Zaključna scena »Osvobojenje« pa je bila mogočna in je vse zelo navdušila. Akademija je bila dobro obiskana. Vide-lo se je, da je bilo vse pripravljeno z veliko ljubeznijo. Mladi sokolski četi kliče-mo: Le naprej, brez miru, za sokolskim praporom! Zdravo!

Seja župnega TO

bo v nedeljo 11. tm. ob 10. uri v župni sobi.

jejo tukaj in daleč naokrog. Letno telovadišče in znaten fond za Sokolski dom sta znaka gospodarskega umevanja društvenih potreb. Matično društvo je pospeševalo snovanje novih sokolskih edinic v mestu, bližnji in daljni okolici in vsi mi se radujemo danes z matico, čestitamo ji in se hočemo meriti z njo po svojih močeh v složni rodoljubni konkurenci. Skupna volja nas navdaja, da ne popustim, zlasti sedaj po vojni ne, ko se marsikje javlja fizična in duševna izčrpanost pripadnikov našega naroda in ko opažamo strahovit kaos med intelektualci. Iz ljudstva se pa kljub temu pojavlja neizčrpljiv kapital, ki ga ima v svoji morali in v poštenju.

V težnji, da tudi mi pomagamo pri gradnji močne in srečne Jugoslavije, se stavljamo radi v borbo proti srditi negativnosti. V Sokolstvu je ščit proti raz-sulu. In naši funkcionarji, upravni kakor tehnični, bodo imeli povsod pred očmi blagor anrodne celote, uspeh in procvit naše velike damašnje sokolske družine. Zato bodo tudi v prihodnje stavili v drugo in zadnjo vrsto svoje lastne ambicije. Za sebe nič, za celoto vse!

